

دکتر اولیا نیازی به معرفی ندارد. کارشناسی معماری اش را از دانشگاه تگزاس گرفته. فارغ التحصیل کارشناسی ارشد از دانشگاه علم و صنعت است و دکتری را از دانشگاه تهران اخذ نموده است. محاسنش به سفیدی زده. نشان به این نشان که برای معماری اسلامی این مرز و بوم چه خون دلها خورده است. و امروز افتخار دارد زائر حضرت رضا باشد و افتخاری برای مشهد است که ایشان مدرس دوره کارشناسی ارشد معماری اسلامی در دانشگاه بین المللی امام رضا (ع) است.

خیلی خاکی و متواضع مانند معماری اسلامی حاضر به مصاحبه میشود. و با وقت کوتاهی که دارد ما هم کمتر وقت ایشان را میگیریم. باشد که علاقمندان به استفاده از دانش ایشان؛ فرصت استفاده از این دانشمند برجسته را در همایش جایگاه عناصر دین در توسعه شهری پیدا کنند. از ایشان میپرسم: استاد! با توجه به مرتفع سازی ساختمان ها که در عصر حاضر شاهد آن هستیم، محرمات چگونه عرضه می شود؟

دکتر اولیا: آئینده شهر به ار موهوم است، در کلاس های که امروز تدریس می شود مدام از فضای معماری اسلامی و سنتی صحبت می شود، اما در عمل با عکس آن مواجه می شویم. ساختمان های ساخته می شود که آدمی شرم می کند به آن بنگرد و گویی این بلند مرتبه سازی شکلی به ار اصلی پدا کرده است برای ساختن ها. تخریب ساختمان های قدیمی و جایگزین کردن ساختمان های بلند، امری عادی و بدیهی شده است در جامعه امروزی؛ از یک سو می گوئیم پا تخت معنوی جهان اسلام از یک سو وقتی به روند ساخت و ساز می نگریم نگران آن هستیم که به کجا خواهد رفت؟ مسئله ارتفاع در ساختمان ها چه می شود؟ وقتی آدمی سوار بر آسانسور در ساختمان های بلند می شود، ناخوایسته و ناخود آگاه چشمش به سوی کشته می شود که محوط امن و خصوصی برای خانواده ای همسایه است که این اتفاق برای پا تخت معنوی این ران به ار قابل تأمل است. کثرت کار بد از وقاحت آن نمی کاهد.

قاعده لاضرر که در مبانی فقهی و اسلامی است به راحتی ز ر پا گذاشته می شود و بدون هیچ توجهی از آن عبور می شود. یکی از مصادیق این پامالی، جنبه بصری می باشد. صورت مساله برای ما مجهول شده است، در مقاس شهر سازی، مطلوب، معلوم نیست، موهوم است و غبار آلود، نامفهوم است و نامعلوم، در نظام اسلامی می باشد به قاعده لاضرر که یکی از مهمترین قواعد اسلامی می باشد توجه داشت و به آن احترام ویژه گذارده شود. حق حریم برای افراد نیز در بلاد اسلامی باید در حد مطلوب رعایت شود.